„Aha, kas ma polle öiete ettekulutanud? Teie kaunis mees on jubba parraja te peal seks sada, mis ta kaddund jodik äi olli! Kolme aasta eest olli innime uhke, körtsi mehhele minnema, agga tänna peab ta teutuse ja häbbiga wälja kassima ja on weel pealegi körtsis peksta sanud.“ — Anna olli wait, agga ta kehhast käis kui külma wärrin läbbi.

9.

Kui nad sainad koju tulnud, läks Maria pärrast jummalaga jätmist sildame halleduse ga jälle taggasi. Anna istus mahha ja nuttis. Ta sees wõitlesid kurwastus ja wihha teine teisega. Wast hommiku pole aitas waikne unni tedda köik wallu wähheks ajaks unnustada. Jubba koit olli wäljas, kui Kasik waljust ukse tagga paugutas ja tedda ülles ärratas. Unnest seggane, ei sanud ta esmalt müddimast arru; agga äkitselt tulli jälle köik ta mele, mis eile öhtul sündis ja langes nagu raske rünk ta sildame peale. Ta teggi ukse lahti. Kasik olli seal; ta olli jälle kaunist tark. Waikse healega terretades astus ta tuppa, ta ei julgend omma naese silmi wadata, istus toli peale, akna alla, kust ta wait olles wälja wahtis. Anna olli ka wait ja mõtles: „Temma kohhus on tulla andeks palluma.“ Agga Kasik ei tulnud. Ta otas, et Anna piddi räkima. Sellele olli se ka raske. Nõnda jäid siis mõllemad keletu. Tisler söi ja läks jälle körtsi jure tõle. Lõuna tulli ta jälle koju sõma. Mõllemad istusid jälle wait olles laua jures. Kasik tõusis ni pea, kui wõimalik ülles ja läks ärra. Õhtu tulli ta õigel ajal taggasi. Pärrast sõmist istus ta tük aega wait olles ja odates, kas Anna piddi kõnnet allustama, agga ek teine sedda ei teinud, tõusis ta äkitselt ülles, läks wälja ust enese tagga kinni wissates. Kurri kinsaja waim olli ta sisse läinud ja tedda tullise wihhaga omma naese wastu täitnud. Anna olleks tedda hea melega nüüd taggasi hüüdnud, agga nüüd oli se

parragu hilja. Ta wõttis kurbdusega ennese Piiblist selle kohha ülles: „Ärge laske päwa loja minna omma wihhastamise ülle, ja ärge andke maad kurratile.“ Kibbeda kahhetsemisega lugges ta need sinnätsed tähhelpanemise wäärt sõnad, kelle wastu nihästi temma kui ta mees ollid pattu teinud.

Kasiku luggu läks nüüd aeg ajalt ikka willetsamaks; ta olli nagu uppuja laenatawa we sees, kelle jallad põhja ei tahha leida.

10.

Aasta olli jälle eddasi jõudnud; agga luggu tisleri majas läks järjelt taggurpiddi. Anna olli ennese poolt küll püüdnud tehha, mis mõistis, agga parragu ilma aegu. Sest kui üks haige neste haigeks jääb, siis arst on kahtlane ta ellu pärrast ja wangutab pead. Palju kartlikum on pat, mis hinge haigus ja többi. Kui innimene selle sisse jälle neste langeb, siis tulleb kurrat — pühha kirja tunnistust mõda — seitse kord kangem ta peale kui enne. Nõnda olli nüüd ka Kasikuga luggu. Köik temma tõutused ollid kui weski tam mahhalangenud ja pat wõis kui wolas jõggi omma teed joosta. — Naese palwid ta ei kuulnud, ehk kui tahtis kuulda, siis ommeti ei sudanud pattu paelast lahti sada. Körtsmik omma poolt ahwatas tedda ka allati joma. Tõ ja tenistus jäid ikka ennam mahha; ja Anna olleks piddand ammugi lastega nälga jäma, kui mitte körtsniku helde naene temmale polleks abbi teinud. Körtsmik olli püüdnud saggedast omma naest keelda, agga se olli temmale julgusega tunnistanud, et ta sedda tunda ennese kohhus ollewad tehha, et sedda hirmust ülekohhut, mis mees tisleri perrele olla teinud — wõiks wähhegi parrandada.

11.

Ühhel talwisel hommikul olli Kasiku majas wägga suur Eesti-ma rahwa Kalender 187[illegible] rahwas. Hulk wõraid innimesi tungisid sisse, sest majake